

Zovem se Vehida Dedić, rođena sam 23.02.1979. godine u selo Pobjede. Do marta prošle godine sa svojim roditeljima, ocem najkrom starijim bratom i sestrom mlađjom živjeli u Pobjedu odakle smo marta mjeseca prošle godine prešli kao izbeglice u Srebrenicu i kao porodica bili smješteni u neki objekat kao izbjeglice. Pre jedne dva meseca ja sam prešla da stanujem kod neke gospođe Muše koja ima veliku kuću i tu sam kad nije bila sve do prvog aprila ove godine, kada sam pobjegla iz Srebrenice na Srpsku teritoriju. Kod ove gospođe Muše kod koje sam stanovala zadnja dva meseca vrlo često, svake drugo treće veče navraćao je Mr. Naser Orić koji je muslimanski komandant Srebrenice, a i te je veče uvek sa nekom drugom ženom, a uvek su ga pratili dva ili tri muslimanski vojnika. Na jedno dva tri dana pre nego što ću ja da pobjegnem iz Srebrenice, to je moglo biti oko 27. ili 28. marta ove godine kod gospođe Muše uveče navratio je muslimanski komandant Orić Naser sa jednom ženom i trećicom muslimanski vojnika kao svoji pratilci. Ja sam tom prilikom po naredjenju gospođe Muše skuvala kafu i posle toga ova tri muslimanski vojnika naredili su mi da ja sedem u drugu sobu, a oni su ušli za mnom u sobu a te su bili Safet Osmanović, Sead prezime neznam, Ibro zvani penzioner. To su mladići od po 20 godina starosti, sva tri su iz sela Glogova. Kada sam ušla u sobu ova tri muslimanski vojnika su mi naredili da se ja skinem gela i da legnem sa njima u krevet da sa njima imam polni odnos. Ja sam se teme počela protiviti i počela sam da se etimam i da bežim po sobi zaklanjajući se iza namještaja ipredmeta, i u jednom momentu sam pokušala da skečim kroz prozor, ma da je ta soba bila na spratu, ali nisam uspjela jer me je Safet degrabio rukama, zatim počeo da me udarara po licu i tjelu petom su počela sva tri muslimanska da me udaraju iskidaču odoću sa mene itako su me skinuli da sam ostala goleg tele a zatim je me prvi, Safet Osmanović nadamnom izvršio silevanje, a posle toga su nastavili i ova dvojica Sead i Ibro.

Ja sam ovom prilikom bila toliko maltretirana i mučena od ovih vojnika da sam negde pri kraju silevanja preste izgubila svest tako da u jednom momentu kad sam jadešla svesti ja sam videla da sam ja u sobi sama i da sam gela, a vrata od sebe otvorena.

Ja sam odmah ustala i ebukla se i petražila gospođu Mušu, međjutim, kada sam se pred njom pojavila ja sam počela da jej se žalim i pričam šta su mi uradili Orićevi pratilci, a ova gospođa Muša na te moje žalbe počela je da se smeje.

Ina će ove maltretiranja koje su nadamnom izvršili ova tri muslimanski vojnika isilevanje počelo je posle oko 8 časova, kada su onu napuslili sobu ja neznam jer sam bila preste bez svesti, a esvestila sam se pred zoru.

Posle ovoga došao je Mjutra kod gospođe Muše komandant Orić Naser i ja sam počela da mu se žalim šta su tokom noći uradili ovi njegovi pratilci, a on me je natu maju žalbu jako osamario i opsovao mi mater. Meni je bilo jasno da mi ne pomaže nikakva žalba, etišla sam u muslimansku policiju da se njima žalim i kada sam im sve ove ispričala iz policije su me istjerali sa rečima: "Marš napolje, kad si se žalila Naseru niketi ne može pomoći kad ti on nije penogae."

Posle ovoga ja sam pala u očajanje i vjedla sam da mi ovdje nema više opstanka, pomislila sam da izvršim samoubistvo, u tom očajanju došla sam naideju da pobjegnem iz Srebrenice na Srpsku teritoriju, a na ovu ideju došla sam i do toga što sam tokom boravka u Srebrenici upoznala dve devojke muslimanke koje su mi pričale kako su one bile zarobljene od Srpske vojske, ali da im se nije ništa netprijetno dogodilo dok su bile pod zaštitom Srpske vojske, a kada su razmenjene i došle u Srebrenicu vrlo brzo subile sihovane od muslimanske vojske.

Rasmišljajući o tome kako ću da pobjegnem na srpsku teritoriju, poverila sam tusveju nameru svojoj peranamici SKLIMOVIĆ ŠERIFI, i zajedno smo sedogeverile da zajedno pobjegnemo na Srpsku teritoriju.

Dedić VEHIDA

Ovu svežu nameru zajedno sa Serifom stvarila sam na dan 01.04. 1994. godine, ja mislim da je bio uterak, ujutro ja i Serifa sme setaju či se izašle iz Srebrenice pešavši prema Srpskoj teritoriji, međjutim, kad smo došli da straže "UMPROFORA" oni su nas sprečili da nastavimo put dalje goverajući da čepusati u nas, i tada smo ja i Serifa degeverile zaobišle stražu u MPROFORA prešle preko nekog potoka i isprilike na udaljenosti oko 5 km, i nastavili smo put prema srpskoj teritoriji odnosno prema položajima Srpske teritorije i negde oko 12,30 časova ja i Serifa sme stigle pred Srpske položaje kojim prilikom nas je primetio jedan Srpski vojnik pešte nam je rekao da stanemo nismo to i učinile i pozvao nas da pedjeme prema njemu, ali pešte sme mi primetile da sme upali medju mirano područje, zamelili sme ovog Srpskog vojnika da on dodje ponas šve da ne bi mi nagazile na mine. Ovaj Srpski vojnik je to učinio prišao nam je i obadve nas preveo na Srpske položaje o mi sme Srpskim vojnicima ispričali kašte sme prebegle nasrpsku teritoriju. Ovde na položajima srpske vojske bile sme lepe primljene od srpskih vojnika dali su nam i hranu i voće a potom sme bili automobilom bili prebačeni ovde u prihvatilište, a moja prijateljica Serifa stišla preko crvenog krstana porodjaj.

Ovde u prihvatilištu u Bratuncu nalazim se već 16. dana, i mi primljena sam najedan zaista ljudski način, prema meni svi ophodne ljudski i korektno i nikakvih malteretiranja ni reči prekera nizam imala ni od koga.

Ja želim da izjavim da ni u kom slučaju ne želim niti bi pristala da se vratim u Srebrenicu. U prvom redu želila bi ako je to moguće da ostanem u Bratuncu i da živim ovde a ako to nije moguće želim da bida odem bilo u Valjevo u Srbiju gdje imam baku Besu Mehmedović majka od moje majke, ili pak u Tuzlu imam Stričca i strinu

Te jesve što bi mogla da izjavim ^{u vezi} sa mojim bekstvom iz Srebrenice i prelas, kom na srpsku teritoriju i silovanje koje su nadamnom izvršili muslimanski vojdici nadamnom u Srebrenici o čemu sam unapred opštirnije goverila.

Slušala sam vaše diktiranje zapisnika u koji su uneta sve reče onako kake sam ih ja izgoverila i zapisnik u avemu zasveoj priznajm a što potvrdjujem svojim svejeručnim potpisom.

Redić VEHIDA

Dovršeno u 11,30 časova

ZAPISNIČAR
Sjenom 8

ISTRAŽNI SUBIJ
[Signature]